

[Jens Thoft]

når man har så vældig ondt af de formueskattebetalende landmænd, må jeg sige, at det har meget lidt at gøre med virkeligheden i landbruget.

Der er også blevet sagt i debatten, at der flyttes en masse arbejdspladser til udlandet i kraft af formueskatten. Men vi har ikke hørt eksempler på virksomheder, der er flyttet til udlandet. Vi har set nogle ganske få eksempler på enkeltpersoner, der er rejst til udlandet med en stak værdipapirer i håndtasken. Men arbejdspladserne er blevet i Danmark. Så heller ikke det argument fungerer.

I øvrigt viser det sig, at denne økonomiske emigration er stærkt for nedadgående, ikke mindst i kraft af de regler, som Folketinget gennemførte sidste år omkring skatteflugten.

Det grundlæggende for den gruppe skatteydere, der med regeringens forslag får formueskattelettelse, er, at det også er dem, der har fået de største lettelse som følge af skattereformen. Det er dem, der har haft glæde af virksomhedsskatteordningen, og som har fået begrænset deres skatteprocent fra 74 pct. til 50 pct. Det er dem, der har haft glæde af, at renteindtægter ikke længere er blevet beskattet med 74 pct., men nu kun med 50 pct. eller 56 pct. Det er de mennesker, der har haft størst glæde af de sindssyge regler i det vandrette skatteloft, regler, som betyder, at ved en given indkomst er den samlede indkomst- og formueskat konstant over meget store intervaller, også selv om formuen er væsentlig større. Det vil altså sige, at man får en marginal formueskatteprocent på nul.

Det er de regler, som betyder, at den lille millionær betaler 2,2 pct., mens multimillionæren betaler 0,26 pct. Det er de regler, som sikrer – og det er det, jeg har forsøgt at forklare fru Elisabeth Arnold – at en række multimillionærer af den sidst tjente krone betaler 29 pct. i skat. Det kan jeg nu ikke kalde skatteflåning. Hvis disse grupper flytter til udlandet af den grund, må jeg sige, at det er der så ikke ret meget at gøre ved. For uanset hvordan vi vender og drejer det danske skattesystem, er vi nok ikke i stand til at bringe skatten på den sidst tjente krone ned under 29 pct.

I øvrigt vil jeg sige, at der er mange hårdtbeskattede, lavtlønnede mennesker i dette land, der ville være himmelhenrykte over at have en marginal skatteprocent på 29.

Denne regering, og det skal så være min sidste bemærkning, skærer meget hårdt ned på mange menneskers forbrugsmuligheder. Det gælder ikke mindst de mennesker, der har det mindste forbrug.

Regeringen siger, at det er nødvendigt at skære disse menneskers forbrugsmuligheder ned, for ellers går valutakassen rabundus, og konkurrenceevnen forringes, og i øvrigt vil disse mennesker kun bestille noget, hvis de får noget mindre for det.

Når det gælder den anden ende af den sociale og indkomstmæssige og formuemæssige skala, lyder tonerne helt anderledes. Så er det nødvendigt at øge forbrugsmulighederne for at sikre, at valutakassen ikke går rabundus. Så er det nødvendigt at øge indtægten, for ellers vil de ikke bestille noget. Derfor er det nødvendigt at lempe byrderne, for ellers flytter disse gode danskere til udlandet.

Sådan er virkeligheden i regeringens politik. Det gør mig så ked af det. Jeg føler mig så utrolig magtesløs. Jeg synes, det er så uretfærdigt. Jeg synes, det er så urimeligt. Det er skamfuldt. Føj!

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Hr. Lykketofts forskellige indlæg i dag under denne debat har haft et mindre sagligt indhold, end vi så ofte har oplevet det fra hr. Lykketoft.

Da jeg lyttede til hr. Lykketoft – og i øvrigt også medens jeg lyttede til hr. Jens Thoft – sad jeg dog og blev helt bekræftet i min opfattelse af, hvordan vi ofte oplever Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti på den måde, at de to partier bruger alle kræfter på at engagere sig i, hvordan vi skal fordele de goder, der skabes i dette samfund, men bruger meget få kræfter på at interessere sig for, hvordan vi kan skabe grundlaget for en produktion, der kan fordeles af.

Det er meget let i debatten om formueskatten at forfalde til den letkøbte og let overfladiske agitation, fordi der jo helt åbenbart er flere vælgere, der ikke betaler formueskat, end der er vælgere, som betaler formueskat.

Men dette forslag handler sagligt set om at skabe forudsætningerne for, at der kan produceres goder, der så kan fordeles. Det er en kendsgerning, at vi i disse år oplever, at initiativrige mennesker flygter, i hvert fald i skattemæssig forstand, til udlandet, hvorved Dan-